

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8209205371
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8209205371.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: SPRAVBYT, s.r.o., so sídlom v Bardejove, na ul. Hurbanovej č. 18, IČO: 31 683 061, právne zastúpeného: doc. JUDr. Jozefom Sotoláňom, PhD., advokátom, so sídlom v Košiciach, na Južnej triede č. 1, IČO: 31 942 423, proti žalovaným: 1. T. Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v K., na ul. S. č. XX a 2. M. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v K., na ul. S. č. XX, o zaplatenie sumy 1.585,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.10.2020 č.k. 3C 202/2009-393, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov zo dňa 31.07.2020 č.k. 3C 202/2009 - 380 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 15.11.2013 č.k. 3C 202/2009-115 boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.585,01 eur s 9,75 % -ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.585,01 eur od 01.08.2009 do zaplatenia a trovy konania.

3. V dôsledku odvolania podaného zo strany žalovaných v 1. a 2. rade Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29.06.2015 č.k. 6Co 145/2014-146 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu bol prvoinštančný súd v súlade s ust. § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení. V ňom odvolací súd okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nevyrovnal so skutkovou otázkou súvisiacou s namietaným nesprávnym postupom zamestnancov žalobcu z pohľadu zanedbania odbornej starostlivosti dodávateľa voči žalovaným ako spotrebiteľom podľa Smernice o nekalých obchodných praktikách (2005/29/ES). Uviedol, že žalovaní sú ochotní platiť, no je pre nich dôležitá transparentnosť pohľadávky. Špecifikácia pohľadávky preto musí vychádzať z určitého stavu odmeru na meradlách. Základom pre priznanie pohľadávky je transparentné vyúčtovanie a od žalobcu sa očakáva,

že preukáže zistenie stavu meradiel. Zároveň odvolací súd uviedol, že konečnému spotrebiteľovi možno určiť náhradný indikovaný údaj vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania iba za podmienok, že odmietol umožniť vykonať jeho odčítanie. Dôkazné bremeno zaťažuje dodávateľa, t.j. žalobcu.

5. Po vykonanom dokazovaní mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca v zmysle pokynov odvolacieho súdu neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, aby žalovaní ako vlastníci bytu odmietli umožniť vykonanie odčítania meračov, čo by odôvodňovalo postup v zmysle ust. § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 630/2005 Z.z.

6. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 19.12.2008 a ani dňa 03.01.2009, t.j. v deň riadneho a náhradného termínu, nebol zamestnanom žalobcu p. O. vykonaný odpočet pomerových meračov tepla z vykurovacích telies spolu s odpočtom bytových vodomeroch teplej a studenej vody v byte žalovaných. Spornou skutočnosťou bolo, či žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť vykonať odpočet. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalobca v konaní nepreukázal, aby žalovaní odmietli umožniť vykonať odčítanie meradiel. Žalovaní pri namietaní postupu zamestnancov žalobcu si čiastočne odporovali, keď v reklamácií k ročnému vyúčtovaniu tvrdili, že im p. O. zazvonil na byte a následne ho požiadali, aby prišiel neskôr, pričom v konaní na súde tvrdili, že žalovaný v 1. rade sa s p. O. stretol na schodoch bytového domu a žiadal ho, aby k nim prišiel neskôr. Rovnako bol rozpor v tvrdeniach žalovaných o tom, či mali alebo nemali vedomosť o náhradnom termíne odčítania meradiel. Uvedené rozpory v tvrdeniach žalovaných však pre rozhodnutie súdu neboli rozhodujúce a mohli byť spôsobené aj časovým odstupom od uvedeného deja. Zároveň zo žiadnych, či už aj protichodných tvrdení žalovaných nevyplýva, aby odmietali zamestnancovi žalobcu umožniť odčítanie meradiel. V konaní bol na návrh žalobcu vykonaný výsluch p. O., avšak z neho bolo iba preukázané, že mu nebol umožnený prístup do bytu žalovaných, či už na prvý alebo druhý termín, a preto odčítanie nebolo realizované. Avšak z tohto dôkazu nevyplývalo, aby žalovaní odmietli umožniť vykonanie odčítania. Ďalej zo zápisu odpočtov zo dňa 15.01.2009 vyplýva, že v riadnom termíne odčítania zamestnanci žalobcu boli „nevpustení“ do bytu žalovaných a v náhradnom termíne „nepřítomní“ žalovaní. Z uvedeného zápisu však jednoznačne a určite nevyplýva, aby žalovaní v termíne riadneho odčítania meradiel odmietli umožniť vykonanie odčítania meradiel, keďže dôvod „nevpustenia“ nie je uvedený a tento nebol uvedený ani v rámci svedeckej výpovede p. O. na súdnom pojednávaní. Naopak z tvrdení žalovaných v súdnom konaní, ako aj z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný v 1. rade sa začiatkom januára 2009 dostavil do sídla žalobcu a žiadal p. O. ako aj konateľa žalobcu Ing. I. o vykonanie odčítania meradiel. Uvedené skutkové tvrdenie žalovaného v 1. rade nebolo popreté jednak samotným žalobcom a v rámci výsluchu svedka p. O. nebolo taktiež spochybnené. Ak teda v konaní nebolo žalobcom účinne popreté uvedené skutkové tvrdenie žalovaných, súd ho považoval za nesporné podľa ust. § 151 ods. 1 C.s.p. V danom prípade preto súd dospel k záveru, že ak žalovaný v 1. rade začiatkom januára 2009, ešte pred vyhotovením zápisu odpočtov zo dňa 15.01.2009, sám žiadal žalobcu o vykonanie odčítania meradiel k ročnému vyúčtovaniu za rok 2008 a žalobcovi predložil fotografie meračov zachytávajúce ich skutočný stav, nie je možné z uvedeného konania žalovaných vyvodiť záver o odmietnutí umožnenia vykonania odčítania meradiel a pri konečnom vyúčtovaní za rok 2008 vychádzať z ustanovenia § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 630/2005 Z.z..

7. Ako konštatoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí, vzťah žalobcu a žalovaných je vzťahom spotrebiteľským a žalobca ako dodávateľ sa voči žalovaným ako spotrebiteľom nesmie dopúšťať konania, ktoré spadajú pod nekalé obchodné praktiky podľa Smernice 2005/29/ES a jeho konanie nesmie byť ani v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Prvostupňový súd poukázal aj na ustanovenie § 8b ods. 2 písm. b) Zákona o vlastníctve bytov, podľa ktorého žalobca ako správca pri správe bytového domu je povinný dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a uprednostňovať ich záujmy pred vlastnými. Konanie žalobcu, ktorý pri vykonávaní odčítania meradiel stanovil riadny a náhradný termín a následne, keď mu nebol umožnený vstup do bytu žalovaných, pristúpil automaticky k postupu podľa § 9 ods. 7 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., bolo vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu vyhodnotené za rozporné s dobrými mravmi podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže je spôsobilé spôsobiť žalovaným ujmu a zároveň bolo považované za nekalú obchodnú praktikou v zmysle Smernice 2005/29/ES, keďže predmetné konanie žalobcu nebolo vykonané s odbornou starostlivosťou, ktoré mohli žalovaní ako spotrebiteľia od žalobcu ako dodávateľa pri vykonávaní odčítania meradiel rozumne očakávať, ak by žalobca postupoval v zmysle

zásad dobrej viery a čestnej obchodnej praxe (čl. 2 písm. h) smernice). Žalobca ako dodávateľ vo vzťahu k žalovaným ako spotrebiteľom zanedbal odbornú starostlivosť, keďže neposkytol súčinnosť a po tom, čo ho začiatkom januára 2009 vyzval žalovaný v 1. rade na vykonanie odpočtov meradiel a predložil fotografie ich stavov, nepristúpil k vykonaniu ich odpočtov a ani túto svoju nečinnosť žalovaným nezdôvodnil. Týmto svojím nekonaním, teda absenciou snahy o zistenie skutočných stavov meradiel po tom, čo ho na to vyzval žalovaný v 1. rade, uprednostnil svoj vlastný záujem pred záujmom žalovaných, čo je v rozpore s jeho povinnosťami správcu bytového domu v zmysle ust. § 8b ods. 2 písm. b) Zákona o vlastníctve bytov.

8. Odvolací súd v rozhodnutí ďalej uviedol, že základom pre priznanie pohľadávky žalobcu musí byť transparentné vyúčtovanie, pričom špecifikácia pohľadávky musí vychádzať z určitého stavu odberu na meradlách. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd skonštatoval, že konečné vyúčtovanie za rok 2008, a to riadne, aj opravené nepovažuje za transparentné vyúčtovanie, keďže z nich nie je zrejmé, že žalobca vychádzal pri vypracovaní vyúčtovania z náhradného indikovaného údaju vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel v zmysle § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 63/2005 Z.z.. Zároveň z konečného vyúčtovania za rok 2008 a ani zo skutkových tvrdení žalobcu v konaní nie je zrejmé, prečo pri vypracovaní konečného vyúčtovania za rok 2008 vychádzal v zmysle ust. § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 63/2005 Z.z. z náhradného indikovaného údaju vo výške trojnásobku a nie v zmysle ust. § 9 ods. 5 tejto vyhlášky z 1,5 násobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel. Uvedené ustanovenia rozlišujú prípad neumožnenia odčítania meradiel (§ 9 ods. 5) a prípad odmietnutia umožnenia odčítania meradiel (§ 9 ods. 7). Z predložených listinných dôkazov, a to najmä konečných vyúčtovaní za rok 2008, nevyplýva zdôvodnenie postupu podľa § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 63/2005 Z.z. a nie napríklad podľa § 9 ods. 5 tejto vyhlášky.

9. Ak žalobca poukazoval na závery rozhodnutia Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín zo dňa 24.05.2010, podľa ktorého vychádzal pri vypracovaní opakovaného konečného vyúčtovania za rok 2008 a následne aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.12.2020 č.k. 1S 80/2010-35, k tomu súd dodal, že v predmetnom správnom konaní a následne v správnom súdnom konaní bola posudzovaná iba otázka „správnosti“ matematického výpočtu pri rozpočítaní množstva dodaného tepla v zmysle § 9 ods. 7 Vyhlášky. Uvedený správny orgán a ani súd neposudzovali skutkovú otázku, či žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť odčítanie meradiel. Z uvedeného dôvodu tieto rozhodnutia boli pri posudzovaní predmetnej skutkovej otázky v tomto konaní nepoužiteľné.

10. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobu žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade v celom rozsahu zamietol, keďže žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, t.j. nedoplatku za rok 2008 vo výške 1.585,01 eur. Žalobca mal možnosť začiatkom januára 2009 vykonať odpočet meradiel a takto zistiť ich skutočný stav. Nekonanie žalobcu a z toho vyplývajúca absencia objektívne zistiteľných zostatkov meradiel k ročnému vyúčtovaniu za rok 2008 nemôže byť na ujmu žalovaných, keďže títo v priebehu januára 2009 poskytli žalobcovi súčinnosť a žiadali o vykonanie dodatočného odpočtu meradiel. V súčasnosti už nie je možné zistiť skutočný stav meradiel v rozhodnom období a v zmysle tvrdení žalobcu nie je možné vychádzať ani z fotografií, ktoré predložili žalovaní a ktoré majú zachytávať skutočný stav meradiel v rozhodnom období. Zanedbanie odbornej starostlivosti zo strany žalobcu pri zisťovaní skutočných stavov meračov nemôže byť na ujmu žalovaných tým spôsobom, že sa použije pri konečnom vyúčtovaní náhradný indikovaný údaj a to či už trojnásobok priemernej hodnoty podľa § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 63/2005 Z.z., alebo 1,5 násobok podľa § 9 ods. 5 Vyhlášky. Z uvedeného dôvodu žalobca v konaní nepreukázal skutočný stav konečného vyúčtovania za rok 2008, či už vo forme preplatku alebo nedoplatku.

11. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 262 ods.1 a § 255 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p.

12. Proti tomu rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Poukázal na nesprávnu aplikáciu spotrebiteľského práva na daný prípad, a to v rozpore s judikatúrou súdov, najmä s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 a tiež uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo 16/2017. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia účelovo a zjavne v rozpore s citovanou judikatúrou sa snaží z dodávateľa - žalobcu urobiť toho, ktorý je zlý a neplní si svoje povinnosti tým, že ho stavia do situácie, keď má opakovane sa „domáhať práva“ vstúpiť do bytu žalovaného za účelom

si plnenia si svojej povinnosti a keď tento vstup neumožní, má to zrejme opakovať do nekonečna. Paradoxne týmto postupom kryje nepoctivých vlastníkov, ktorým takýto návod bude postačovať na to, aby neumožnili vstup do bytu a následne argumentovali, že neumožnenie vstupu do bytu nie je odmietnutím odčítania meradiel, a to za stavu, keď boli v dostatočnom časovom predstihu informovaní o termíne odpočítavania. Zásadne nesprávnou je pritom argumentácia prvoinštančného súdu, že na začiatku roka 2009 doručili fotografie z odpočtu, pretože predmetné fotografie sa prvýkrát objavili až na odvolacom Krajskom súde v Prešove, kde boli založené do spisu a to bez pojednávania a bez akéhokoľvek informovania ostatných účastníkov konania.

13. Pôvodne sa žaloba týkala úhrady sumy, ktorá nebola zvýšená. Žalovaní sa v tomto konaní opakovane vyjadrili priamo na hlavnom pojednávaní k tomu, že sú ochotní zaplatiť sumu bez zvýšenia, inak povedané, že sú ochotní zaplatiť sumu bez sankcie zvýšenia (t.j. 1.004,89 eur). V tejto časti došlo k uznaniu dlhu, a to čo do základu a čo do výšky a teda minimálne v tomto rozsahu bolo povinnosťou súdu žalobe vyhovieť. Uvedenú argumentáciu uvádzali opakovane aj v písomných vyjadreniach na súd, napr. zo dňa 05.01.2019, ale súd sa tým vôbec nezaoberal. V tejto časti je rozhodnutie úplne nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

14. V tomto konaní nikdy nebolo sporné rozúčtovanie tepla za roky 2008 a 2009. Opravné vyúčtovanie sa týkalo len rozúčtovania teplej úžitkovej vody a nie tepla. Súd vôbec nerozlišuje medzi rozúčtovaním tepla, ktoré žalovaní nikdy nespochybnovali a teda uznali a rozúčtovaním teplej úžitkovej vody. V konaní bolo účelovo opomenuté, že zvýšenie je viazané na neumožnenie odpočtu meradiel.

15. Rovnako tak právne neobstojí argumentácia o odmietnutí odčítania meradiel, pretože takúto formu argumentácie platná právna úprava nepozná. Tento záver je ale v rozpore s platnou právnou úpravou podľa § 9 ods. 5 a ods. 7 Vyhlášky č. 630/2005 Z.z. vo vtedy platnom znení, pretože neumožnenie vstupu / neumožnenie odpočtu v sebe obsahuje aj obsah pojmu odmietnutie odpočtu. Dôvodom je to, že byť je vlastníctvom žalovaných a vzťahuje sa na neho nedotknuteľnosť obydľia. Ak teda niekto neumožní vstup do svojho obydľia a je úplne jedno z akých dôvodov, čo je jeho právo, potom v tomto neumožnení treba z pohľadu citovej právnej úpravy vidieť odmietnutie možnosti vykonania odpočtu. Podľa potvrdenia spoločnosti VEOLIA, ktorá rozúčtovala náklady ÚK aj za predmetné obdobie, pomerový rozdeľovač je odparovací. Každá kapilára je naplnená tekutinou od výrobcu a to na 365 dní. Po uplynutí roka sa musí vymeniť, pretože sa vždy vykonáva odpočet a tým je aj zaručená objektivita merania. Potvrdenie obsahuje tiež jednoznačné konštatovanie, že nie je možné na základe dvojročnej kapiláry vyúčtovať a urobiť rozúčtovanie v zmysle platnej legislatívy späťne. Z tohto dôkazu vyplýva, že oprávnená organizácia s certifikáciou od štátu uviedla, že postupovala presne v zmysle platnej právnej úpravy a že už nie je skutkovo možné na základe dvojročnej kapiláry vyúčtovať a urobiť rozúčtovanie.

16. Všetci vlastníci obytného bloku rešpektovali a zariadili si svoje veci tak, aby mohlo byť realizované zákonné odpočítavanie, okrem žalovaných. V súlade s dobrými mravmi je a musí byť to, čo väčšina pokladá za správne a primerané v danom prípade a v danej veci. Je neprijateľné, aby súd svojou rozhodovacou činnosťou podporoval tých, ktorí si neplnia zákonné povinnosti a naopak odmietol akceptovať, že postup skoro všetkých vlastníkov smerujúci k dodržiavaniu pravidiel nie je relevantný a dokonca takýto postup považuje za rozpor s dobrými mravmi. Okrem toho, žalobou sa žalobca pôvodne domáhal iba zaplatenia sumy 1.004,89 eur a to na základe pôvodného vyúčtovania bez zvýšenia. Až na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí Štátnej energetickej inšpekcie a následne Krajského súdu v Prešove, bolo vykonané opravné vyúčtovanie, kde bol zohľadnený aj trojnásobok a došlo k úprave žaloby na sumu 1.585,25 eur. Žalobca ako dodávateľ bol povinný tieto rozhodnutia akceptovať a dokonca mu bola uložená pokuta. Zvýšenie na trojnásobok je možné len v prípade odmietnutia odpočítania. Právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaný pod sp. zn. 1S 80/2010 neumožňuje sa od neho odchyliť, pretože tento sa dostatočne vypořiadal s argumentáciou žalovaného v tomto konaní a teda je záväzný aj pre súd v tomto konaní.

17. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázali na to, že ako spotrebitelia sa musia 11 rokov súdiť, aby sa domohli svojich práv. Ochrana spotrebiteľa zo strany štátu je na úbohej úrovni. Od roku 1996, odkedy je správcom žalobca, neboli ani neplatičmi a ani nemali problémy pri odpočtoch.

18. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

19. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

20. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej tvrdenie žalobcu o tom, že fotografie z odpočtu sa prvýkrát objavili až na odvolacom krajskom súde, kde boli založené do spisu, sa nezakladá na pravde. Žalovaní v 1. a 2. rade spolu s odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 09.12.2009 doručeným prvoinštančnému súdu dňa 14.12.2009 zaslali aj dokumentáciu, ktorú v tom čase mali k dispozícii, vrátane fotografií meradiel (č.l. 20 a 21 spisu). Na pojednávaní konanom dňa 13.09.2018 žalovaný v 1. rade poukázal na to, že tieto fotografie mali byť predložené žalobcovi v období od 10.01. do 15.01.2009. Tieto predložil aj zamestnancovi, ktorý vykonával odpočet a rovnako tiež riaditeľovi žalobcu. Druhýkrát mali byť tieto fotografie predložené koncom júna roku 2009 v čase, keď prišlo vyúčtovanie za rok 2008. Tieto tvrdenia žalovaného v 1. rade nespochybnili ani na tomto pojednávaní prítomní Ing. B. I., riaditeľ žalobcu a ani právny zástupca žalobcu. V dôsledku výslovného nepopretia vyššie uvedených skutkových tvrdení žalovaného v 1. rade sa tieto v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 C.s.p. považujú za nesporné.

21. Z obsahu spisu nevyplýva ani uznanie dlhu, čo do základu a výšky zo strany žalovaných v 1. a 2. rade, minimálne vo vzťahu k sume 1.004,89 eur. Žalovaní v 1. a 2. rade už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 09.12.2009 (č.l. 11 spisu) spochybnili žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu a v priebehu konania nedošlo z ich strany ani k čiastočnému uznaniu dlhu. Žalovaní v 1. a 2. rade sa naopak v priebehu celého sporu bránili zaplateniu, či už pôvodne žalovanej čiastky alebo sumy po pripustení zmeny žaloby uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 26.10.2012 č.k. 3C 202/2009-92.

22. Vo veci sa nemožno stotožniť s tvrdením, podľa ktorého v konaní nikdy nebolo sporné rozúčtovanie tepla. Aj keď opravné vyúčtovanie sa týkalo len rozúčtovania teplej úžitkovej vody, je nepochybné, že žalovaní v podanom odpore proti platobnému rozkazu spochybnili tiež rozúčtovanie tepla za rok 2008 a teda aj táto položka konečného vyúčtovania bola zo strany žalovaných spochybnená.

23. Čo sa týka rozsudku Krajského súdu v Prešove vydaného vo veci 1S 80/2010 dňa 14.12.2010, je potrebné zdôrazniť, že v tejto veci žalovaní v 1. a 2. rade postavenie žalobcu, či žalovaného nemali. Nemali teda postavenie účastníkov konania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Rovnako podľa ustanovenia § 228 ods. 1 C.s.p. účinného od 01.07.2016, právoplatný rozsudok, resp. jeho výroková časť zaväzuje v zásade iba procesné strany a ich prípadných sukcesorov. Vzhľadom na vyššie uvedené právoplatný rozsudok vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 1S 80/2010 Krajského súdu v Prešove, nemôže žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí na tomto konaní účastní nebolí, zaväzovať.

24. Čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého neumožnenie vstupu / neumožnenie odpočtu v sebe obsahuje aj obsah pojmu odmietnutie odpočtu, s týmto sa stotožniť nedá. Tento pojem v čase významnom pre posúdenie veci bol obsiahnutý v ust. § 9 ods. 7 Vyhlášky č. 630/2005 Z.z. Podľa ust. § 9 ods. 7 tejto vyhlášky, ak sa preukáže, že konečný spotrebiteľ ovplyvnil určené meradlo na meranie množstva teplej úžitkovej vody alebo určené meradlo na meranie množstva teplej úžitkovej vody nespĺňa podmienky určeného meradla alebo odmietol umožniť vykonať jeho odčítanie, určí sa tomuto konečnému spotrebiteľovi náhradný indikovaný údaj vo výške trojnásobku priemernej hodnoty indikovaných údajov určených meradiel na meranie teplej úžitkovej vody na byt a nebytový priestor v objekte rozpočítavania.

25. Pod pojem „odmietnuť umožniť vykonať odčítanie meradla“ nemožno zahrnúť akékoľvek neumožnenie vstupu do obydľia, nakoľko tento pojem v sebe spája aktívne konanie povinnej osoby, z ktorého je zrejмый úmysel tejto osoby odmietnuť odčítanie meradiel.

26. V prejednávanej veci žalobca ničím právne významným nepreukázal, aby žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť vykonať odčítanie meradla. Žalobca si v tomto smere nesplnil svoju procesnú dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Za dôkaz opaku nemožno považovať ani výsluch svedka M. O. na pojednávaní konanom dňa 27.09.2016. Tento svedok len uviedol, že mu nebol umožnený prístup do bytu žalovaných v 1. a 2. rade bez akéhokoľvek bližšieho vysvetlenia.

27. Podľa ust. § 191 C.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom sa starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

28. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

29. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

30. Tvrdenie, že žalovaní v 1. a 2. rade odmietli umožniť vykonať odčítanie meradla, je tvrdením žalobcu, a preto táto strana sporu mala toto svoje tvrdenie hodnoverným spôsobom preukázať, čo sa ale nestalo.

31. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

32. Ďalším rozhodnutím, a to uznesením zo dňa 31.07.2020 č.k. 3C 202/2009-380 súd prvej inštancie podanie žalovaných v 1. a 2. rade doručené súdu dňa 31.10.2018, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť vzájomnou žalobou, odmietol.

33. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 25.06.2020 č.k. 3C 202/2009 - 376 boli žalovaní v 1. a 2. rade vyzvaní na doplnenie podania v lehote 10 dní pod následkom jeho odmietnutia. Uznesenie bolo doručené žalovaným v 1. a 2. rade dňa 01.07.2020. Žalovaní na výzvu súdu na doplnenie podania nereagovali. Súd prvej inštancie preto v súlade s ust. § 147 C.s.p. v spojení s ust. § 129 ods. 3 C.s.p. podanie žalovaných, ktoré by podľa obsahu mohlo byť vzájomnou žalobou, odmietol.

34. Vo včas podanom odvolaní žalovaní poukázali na nezákonné konanie žalobcu v celom procese odpočtov v dôsledku čoho ich vzájomná žaloba nemala byť odmietnutá.

35. Po preskúmaní veci odvolacím súdom bolo zistené, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je opodstatnené.

36. V prejednávanej veci uznesením zo dňa 25.06.2020 č.k. 3C 202/2009-376 boli žalovaní v 1. a 2. rade vyzvaní, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia svoje podanie doručené súdu dňa 31.10.2018, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť vzájomnou žalobou, doplnili v zmysle pokynov obsiahnutých v tomto uznesení. Žalovaní v 1. a 2. rade napriek tomu, že im toto uznesenie bolo doručené dňa 01.07.2020, zostali nečinní a svoje podanie nedoplnili, a to aj napriek poučeniu o možnosti odmietnutia podania, ak podanie v lehote určenej súdom nebude doplnené alebo opravené.

37. Podľa ust. § 129 ods. 3 C.s.p., ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

38. Keďže v lehote určenej súdom žalovaní v 1. a 2. rade svoje podanie nedoplnili a pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, súd prvej inštancie správne postupoval, ak v súlade s ust. § 129 ods. 3 C.s.p. podanie žalovaných v 1. a 2. rade odmietol. Z tohto dôvodu bolo potrebné uznesenie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 C.s.p.).

39. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešným žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k odvolaniu žalobcu a úspešnému žalobcovi vo vzťahu k odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

40. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).